

nálja saját céljaira. Ezzel kapcsolatban meg kell említeni a Poznanban nemrég történt provokációt is.(...)

(Közli: Magyar Nemzet, 1956. július 17.)

Budapesti dolgozók a Központi Vezetőség június 30-i határozatáról

Ez a terv a miénk, valóra fogjuk váltani

A Mechanikai Mérőműszerek Gyára élüzem lett az első negyedévben. Pócsai elvtárs, a gyár párttitkára azt mondja, amikor megkapták a kitüntetést, többek között a gépműhelyben is táncra perdültek a munkások. A büszkeség, az öröm váltotta ki belőlük a vígságot. A fizikai, a műszaki dolgozók összefogása, egysége vívta ki az élüzem címet, s ezzel az egységgel szállnak szembe a frázispuffogatókkal, a demagógokkal is,

— hangsúlyozza Pócsai elvtárs.

— Azt kérdik dolgozóink s jómagam is, miért engedték, Központi Vezetőségünk hogyan engedhette a XX. kongresszus után kialakult egészséges világ légkörét demagógiával megzavarni? Mi tudjuk, hogyan élünk. Ha még szűkiben is vagyunk ennek, vagy amannak, megteremtjük azt holnap, holnapután, mint ahogy tettük eddig is felszabadulásunk óta. Ha hibáztunk, a mi hibáink ezek.

Új utakon járunk, meg kell tanulnunk helyesen vezetni, újszerűen dolgozni, fegyelmezettebbeknek kell lennünk a munkában, a tanulásban, az életben.

Ezt tudjuk. De senkinek sem fogjuk megengedni, hogy tévedéseinkből tőkét kovácsoljon. Van erőnk hozzá, hogy kijavítsuk azt, ami eddig helytelen volt.

— Bízunk pártunk Központi Vezetőségében, szeretjük és becsüljük vezetőinket.

Több mint egy évtized eredményei tették őket méltókká bizalmunkra, szeretetünkre. Az ő vezetésükkel építettük fel hazánkat. Láttam a Sztálin Vasművet, jártam Kazincbarcikán... s a mi gyárunk is az első ötéves tervben épült. Azelőtt szétszórtan, apró kis műhelyekben dolgoztunk: a Bulcsú utcában, a Béke úton, a Rottenbiller utcában. Még mosakodni sem tudtak rendesen dolgozóink. Ma modern gyár tulajdonosai vagyunk, munkáslétszámunk megháromszorozódott. Négymillió forintot

kaptunk gyárunk külső falának szépítésére. Nyugodtan várjuk akár a külföldi látogatókat is, nem kell szégyenkeznünk. Tudja azt mindenki, akinek van szeme, mennyit építettünk s mennyit fogunk, azt második ötéves tervünk mutatja.

Ez a terv a miénk, tehát valóra fogjuk váltani. Nem engedjük, hogy a demagógok a XX. kongresszust idézgetve megbontsák egységünket, gyengítsék erőinket, lebecsüljék eredményeinket, — fejezte be *Pócsai* elvtárs a Mechanikai Mérőműszerek Gyára párttitkára.

Az éberséget nem lehet skatulyába zárni

A poznani események híre a mi üzemünkben is felháborodást váltott ki a dolgozókból. Mert nálunk is — mint általában mindenütt — napról-napra látják és érzik az emberek, hogy a szocializmus ügye olyan igaz ügy, amit nem elég csupán óhajtani, hanem harcolni kell érte. Tudják, hogy a végső győzelem egységet, helytállást, elvi hűséget követel és annak kiharcolása nem megy zökkenő nélkül. Nekünk, magyar kommunistáknak is újabb figyelmeztetés a poznani eset arra, hogy

az éberséget nem lehet skatulyába zárni, ellenségeink még nem tettek le hiú reményeikről és arról a szándékukról, hogy ott ártanak, ahol tudnak.

A Központi Vezetőség felhívása is megmutatja, mi a helyzet és a teendő napjainkban. Milyen könnyen lehet párt embereket megtéveszteni, ha az illető nem ismeri pártunk, kormányunk politikáját, célkitűzéseit.

Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy a szabad és bátor, egészséges bírálat ezután is érvényesüljön és ne engedjünk teret azoknak, akik demagóg módon próbálkoznak rombolást végezni az emberek gondolkodásában.

A hibák nyílt, bátor beismerése nem jelenti azt, hogy azok nem tehetők jóvá s nem kibebítheti eddig elért hatalmas eredményeinket.

Üzemünk teljesítette félévi tervét, de pontos adatok híján is mondhatom, hogy még sok olyan problémánk van, amelyen úrrá kell lennünk. De reméljük, ezeket megoldjuk, s a hatodszori élüzem büszke címét újabb váltja fel.

Vámos Dezső,
a Központi Szerszámgyár dolgozója

(*Esti Budapest*, 1956. július 3.)